

[Einer Jensen.]

de Personer, der har opbrugt deres vedtægtsmæssige Understøttelse, ikke paa anden Maade hjælpes. Der skete jo nemlig det heldige, at det ikke lykkedes det ærede Medlem Hr. Krag at faa gennemført en Ændring af Hjælpekasseloven i 1927, og derfor har der været Mulighed for Hjælpekasserne for at træde til og yde Hjælp til arbejdsløse, der har opbrugt deres vedtægtsmæssige Understøttelse.

Hjælpekassernes Udgifter var i 1926 — 27 8,4 Mill. Kr., men i 1927 — altsaa efter at den ekstraordinære Hjælp var faldet bort — 14 Mill. Kr. Der regnes for 1929—30 med, at de vil blive 16,1 Mill. Kr. Man vil altsaa se, at medens det før 1927, hvor man udbetalte den ekstraordinære Hjælp, var saaledes, at Stat og Kommuner og Arbejdsgivere i Fællesskab bar Udgifterne til den ekstraordinære Hjælp, saa er de nu i væsentlig Grad væltet over paa Kommunerne gennem forøgede Udgifter til Hjælpekasserne og til Fattighjælp; thi det er jo lykkedes at bringe adskillige Tusinde Medborgere over paa Fattigvæsenet ved den Lovgivning, man gennemførte i 1927. Fra 1926 til 1929 er Antallet af Medborgere, der er under Fattigvæsenet, steget med 21 000—22 000 Personer.

Fattigvæsenets Udgifter var i 1926—27 17 Mill. Kr. og i 1928—29 20 Mill. Kr. Det vil altsaa sige, at der har været en Stigning i Hjælpekasseudgifterne paa ca. 8 Mill. Kr. og i Fattigvæsenets Udgifter paa over 3 Mill. Kr., hvilket giver 11 Mill. Kr. Den ekstraordinære Hjælp beløb sig i Aarene fra 1922 til 1927 til ca. 10 Mill. Kr. om Aaret.

Nu kan man naturligvis paastaa, at Bortfaldet af den ekstraordinære Hjælp ikke har medført alle de Udgifter, som jeg har nævnt. Jeg holder mig til, at Frederiksberg Kommunes juridiske Direktør — Frederiksberg Kommune er jo ikke nogen lille Kommune, og den juridiske Direktør, der beskæftiger sig med Fattigvæsen og Forsørgelse og har gjort det gennem en Aarrække, er ikke helt ukendt med, hvordan disse Forhold former sig — i Frederiksberg Kommunes Regnskab skriver, at en af Aarsagerne til den stærke Stigning i Fattigvæsenets Udgifter er Bortfaldet af den ekstraordinære Hjælp.

Det, man har naaet her, er altsaa, at man har væltet Udgifterne over paa Kommunerne, selv om der er sket en ringe Forhøjelse af de Beløb, der refunderes fra Statens Side. De stadigt stigende Hjælpekasseudgifter bærer Kommunerne og den stærke

Stigning i Fattigvæsenets Udgifter, og alt dette har man opnaaet ved i 1927 at opheve den ekstraordinære Hjælp, som var et Led i Overenskomsten af 1924, og den Opgave, man har haft, maa have været den alene derved at fritage Arbejdsgiverne for at yde Bidrag til den ekstraordinære Hjælp. Det er jo en af Bestemmelserne, der kom ind i 1927, at naar Arbejdsløshedsfonden naaede et Beløb af 12 Mil. Kr., hørte Arbejdsgivernes Bidrag op.

Det, man tilsigter ved at gennemføre Forslaget om Oprettelse af Krisekasser, er, som jeg alt har sagt, at flytte Byrderne over paa Arbejderne, der i Forvejen bærer en saa urimelig stor Andel af de Udgifter, Arbejdsløshedsforsikringen medfører. Lige fra 1907, da Arbejdsløshedskasserne oprettedes, er de Tilskud, der er ydet, stadig blevet formindsket. Det, man søger nu, og det, bl. a. de Konservative helst vil, er helt at undlade at give Tilskud til den ordinære Understøttelse. Det, man ved Loven af 1927 naaede, var, som jeg har peget paa, at bringe Udgifterne over paa Hjælpekasserne i Form af Hjælpekasseunderstøttelse eller forøget Fattigvæsenudgifter. Det forekommer mig, at det var naturligt, at man i denne Vinter søgte at raade Bod paa de Ulykker, Loven af 1927 har gjort. Derfor kom Lovforslaget om midlertidig Hjælp til arbejdsløse paa et Tidspunkt, hvor der virkelig var Krise, fordi et saa væsentligt Antal arbejdsløse var uden Understøttelse.

Jeg beklager derfor i høj Grad, at det ikke har været muligt at faa dette Lovforslag gennemført. Det forekommer mig, at man paa et Tidspunkt, da baade de Konservative og Venstre kommer her paa Rigsdagen og forlanger Støtte til Landbruget, maatte have kunnet regne med, at ogsaa andre, naar de var i Knibe, kunde have Krav paa at blive hjulpet. Disse to Partier møder med Forslag, der tilsigter at hjælpe i Landbrugskrisen, men Arbejderne, de arbejdsløse, giver man Anvisning paa Fattigvæsenet.

I dette Øjeblik er mindst 20 000 arbejdsløse uden lovformelig Hjælp. De har ikke anden Vej at gaa end Hjælpekassen og Fattigvæsenet. Det er den Situation, der er opstaaet ved, at man ophævede den ekstraordinære Hjælp ved Loven af 1927. Jeg finder det beskæmmende, at Landbrugets Mænd her gaar imød en yderligere Krisehjælp til arbejdsløse samtidig med, at man møder med Krav om Krisehjælp til det kriseramte Landbrug. Flertallet har altid været villigt til at medvirke til Gennem-